

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії МАГИЛЯС Юрій Васильович народився 28 червня 1976 р.

Отримав вищу освіту в Українському державному хіміко-технологічному університеті за спеціальністю «Теплоенергетика» у 1994-1999 роках, диплом магістра, виданий 25.06.1999. Професійна кваліфікація: енергетик.

У 2022 році вступив до аспірантури Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» (наказ про зарахування від 24.05.2022 № 278-с). Упродовж 2022-2026 рр. Магиляс Ю.В. навчався в аспірантурі з дотриманням усіх вимог до виконання індивідуального плану наукової роботи й індивідуального навчального плану та виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Публічне управління та адміністрування» на кафедрі державного управління і місцевого самоврядування Навчально-наукового інституту державного управління.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена рішенням Вченої ради Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», МОН України, м. Дніпро від 10 липня 2026 року (Протокол № 19) у складі:

Голова разової спеціалізованої ради:

– **Маматова Тетяна Валеріївна**, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування НТУ «Дніпровська політехніка».

Рецензенти:

– **Сорокіна Наталія Григорівна**, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування НТУ «Дніпровська політехніка».

– **Кравцов Олег Валентинович**, доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри державного управління і місцевого самоврядування НТУ «Дніпровська політехніка»

Опоненти:

– **Осьмак Антон Сергійович**, доктор філософії з державного управління, професор кафедри національної економіки та публічного управління Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана (м. Київ);

– **Разумей Максим Миколайович**, кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного управління та митного адміністрування Університету митної справи та фінансів (м. Дніпро).

на засіданні 10 вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» МАГИЛЯСУ Юрію Васильовичу на підставі публічного

захисту дисертації на тему **«Цифрові платформи в публічному управлінні»** за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Дисертацію виконано у Національному технічному університеті «Дніпровська політехніка», МОН України, м. Дніпро.

Науковий керівник –доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування НТУ «Дніпровська політехніка», Квітка Сергій Андрійович.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, українською мовою.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у вирішенні актуального наукового завдання у сфері публічного управління, що полягає в обґрунтуванні теоретико-методологічних засад використання цифрових платформ у системі публічного управління та розробленні концептуальних підходів і практичних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів їх використання для забезпечення ефективної взаємодії органів публічної влади, бізнесу та громадянського суспільства в умовах цифрової трансформації й соціально-економічного розвитку територій.

Основні наукові результати, що характеризують новизну дослідження, полягають у такому.

уперше:

- розроблено комплекс наукових положень щодо використання цифрових платформ у системі публічного управління як інтегрованого механізму взаємодії органів влади, бізнесу та громадянського суспільства;
- запропоновано інтегративну модель використання цифрових платформ у публічному управлінні для забезпечення соціально-економічного розвитку територій.

удосконалено:

- понятійно-категоріальний апарат предметної сфери дослідження шляхом уточнення сутності та змісту категорій «цифрова платформа», «платформене врядування», «цифрова екосистема публічного управління» та «платформізація публічного управління»;
- концептуальні підходи до формування структури та основних елементів цифрових платформ у діяльності органів публічної влади;
- механізми використання штучного інтелекту, цифрової аналітики та блокчейн-технологій у функціонуванні цифрових платформ.

дістало подальшого розвитку:

- систематизація світових трендів і стандартів розвитку цифрових платформ у публічному управлінні;
- наукові положення щодо оцінювання рівня цифрової зрілості органів публічної влади за ступенем використання платформених рішень;
- методологічні підходи до формування програм і проєктів цифрового розвитку громад та територій на основі цифрових платформ;

– теоретичні засади використання цифрових платформ як інструменту забезпечення соціально-економічного розвитку територій та розвитку партнерської взаємодії між владою, бізнесом і громадянським суспільством.

Здобувач має 14 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 статті у наукових фахових виданнях України, 9 тез доповідей у матеріалах науково-практичних конференцій, що засвідчують апробацію результатів дисертації, зокрема:

1. Квітка, С., Мазур, О., Магиляс, Ю., & Миргородська, М. (2025). *Проектний підхід у формуванні цифрових громад в Україні в контексті Угоди про асоціацію України та ЄС. Аспекти публічного управління*, 13(1), 5-12. <https://doi.org/10.15421/152501>
2. Квітка, С., Корсун, В., & Магиляс, Ю. (2024). *Цифрова трансформація публічного управління: перспективні напрямки досліджень. Аспекти публічного управління*, 12(3), 50-58. <https://doi.org/10.15421/152437>
3. Магиляс, Ю., Корсун, В., & Миргородська, М. (2023). *Пріоритетні напрямки впровадження штучного інтелекту в публічне управління. Аспекти публічного управління*, 11(4), 97-103. <https://doi.org/10.15421/152358>
4. Магиляс, Ю. (2023). *Роль Government Relations у взаємодії публічної влади та бізнесу. Аспекти публічного управління*, 11(2), 74-80. <https://doi.org/10.15421/152321>
5. Магиляс, Ю. (2022). *Соціально відповідальний бізнес в умовах цифрової трансформації суспільства. Аспекти публічного управління*, 10(6), 55-60. <https://doi.org/10.15421/152244>

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти).

Голова ради:

1. Маматова Тетяна Валеріївна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування НТУ «Дніпровська політехніка».

Зауважень немає. Оцінка роботи позитивна.

Запитання: У чому полягає головний науковий результат Вашої дисертації та чим запропонований Вами підхід відрізняється від традиційного електронного урядування?

Магиляс Ю.В. відповідь на запитання:

Головним результатом дисертації я вважаю розроблення комплексу наукових положень та інтегративної моделі використання цифрових платформ у публічному управлінні. Її принципова відмінність від традиційного електронного урядування полягає у переході до цифрового урядування та цифровізації всіх адміністративних процедур, до організації постійної мережевої взаємодії влади, бізнесу та громадянського суспільства. Цифрова платформа в цій моделі є не просто засобом надання електронних послуг, а середовищем обміну даними, координації ресурсів, спільного формування, реалізації та моніторингу управлінських рішень. Кінцевим

критерієм її функціонування визначено створення публічної цінності, а технологічною основою – інтероперабельність цифрових систем.

Рецензенти:

2. Сорокіна Наталія Григорівна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування НТУ «Дніпровська політехніка».

Рецензія позитивна. Зауваження і дискусійні положення:

1. У підрозділі 1.3 автор ґрунтовно розглядає концепції взаємодії влади та бізнесу в умовах цифрової трансформації, а у підрозділі 3.3 включає громадянське суспільство як рівноправного учасника інтегративної моделі. На наш погляд, робота виграла б від більш детального розкриття механізмів репрезентації громадянського суспільства на цифрових платформах. Не всі громадські організації та неформальні ініціативи мають однакові цифрові ресурси й організаційну спроможність, тому потребує уточнення, яким чином у платформеній взаємодії забезпечуватиметься представлення різних суспільних груп та недопущення домінування найбільш цифрово активних учасників.

2. У підрозділі 2.1 цифрові платформи розглядаються як багаторівнева архітектура, що інтегрує дані, сервіси та інформаційні системи. Водночас недостатньо окремо акцентовано питання управлінської відповідальності за якість даних у такій розподіленій екосистемі. Доцільно було б конкретизувати, хто є власником, розпорядником та відповідальним за актуальність і достовірність даних у випадку, коли одне управлінське рішення формується на основі інформації з декількох платформ і реєстрів.

3. У роботі форсайт визначено одним із важливих інструментів розвитку цифрових платформ публічного управління. Проте потребує додаткового пояснення механізм перетворення результатів форсайт-досліджень на конкретні рішення щодо архітектури, функціоналу та пріоритетів розвитку публічних цифрових платформ. На наш погляд, доцільно було б запропонувати послідовність такого переходу: від виявлення трендів і сценаріїв до визначення платформених функцій, наборів даних, сервісів та управлінських проєктів.

4. Автор справедливо пов'язує цифрові платформи з розвитком територій та підкреслює необхідність інтегрувати цифровий компонент у стратегії регіонального і місцевого розвитку. Разом із тим робота могла б бути посилена більш чітким визначенням механізму включення платформних рішень до системи смарт-спеціалізації територій. Зокрема, доцільно було б показати, яким чином цифрові платформи можуть забезпечувати взаємодію органів влади, університетів, підприємств, стартапів і громадських організацій при визначенні та реалізації пріоритетів інноваційного розвитку конкретного регіону.

Висловлені рекомендації та наявність дискусійних моментів у дисертації Ю. В. Магиляса не знижують її загальної позитивної оцінки.

Запитання. Яким чином запропонована Вами інтегративна модель цифрових платформ може практично використовуватися для соціально-економічного розвитку територіальних громад?

Магиляс Ю.В. відповідь на запитання: Цифрову платформу я розглядаю як інституційно керований каталізатор територіального розвитку, тому її функції мають визначатися стратегічними цілями конкретної громади. Якщо пріоритетом є розвиток малого бізнесу, платформа може забезпечувати доступ до даних, консультацій та пошуку партнерів; для залучення інвестицій – інтегрувати інформацію про проекти, ресурси та інвестиційні можливості; для розвитку людського капіталу – поєднувати дані про освіту й ринок праці. В інноваційній сфері вона може забезпечувати взаємодію університетів, підприємств і стартапів. Таким чином, цифрова платформа має інтегруватися безпосередньо у стратегію розвитку території, а її результативність оцінюватися через конкретний соціально-економічний ефект.

3. Кравцов Олег Валентинович, доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри державного управління і місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», м. Дніпро.

Рецензія позитивна. Зауваження і дискусійні положення:

1. Значну увагу в підрозділі 1.2 дисертації приділено визначенню поняття цифрової платформи та концептуальним підходам до її розуміння. Автор пропонує власне визначення цифрових платформ як системи алгоритмічних взаємовигідних відносин між значною кількістю незалежних суспільних учасників та акторів, що здійснюються в єдиному інформаційному середовищі. Такий підхід становить безперечний науковий інтерес. Водночас у публічному управлінні існує досить широкий спектр цифрових систем — портали, реєстри, інформаційні системи, цифрові сервіси, платформи та цифрові екосистеми. На наш погляд, робота виграла б від більш чіткого визначення критеріїв, за якими саме цифрову платформу можна відрізнити від інших видів державних інформаційних систем.

2. У підрозділі 2.2 значна увага приділяється штучному інтелекту, форсайту та блокчейн-технологіям як інструментам розвитку цифрових платформ публічного управління. Автор справедливо наголошує на потенціалі цих технологій. Разом із тим їх використання створює принципово нові ризики: алгоритмічну дискримінацію, непрозорість автоматизованого прийняття рішень, загрози персональним даним, кібербезпеці та можливе розмивання відповідальності між людиною і алгоритмічною системою. Було б доцільно більш системно представити механізми публічного контролю за використанням таких технологій.

3. Важливою складовою роботи є підрозділ 2.3, присвячений інтеграції цифрових платформ України до єдиного цифрового ринку Європейського Союзу. Практична реалізація європейської цифрової інтеграції значною мірою залежить від готовності конкретних державних інформаційних систем та територіальних громад до інтероперабельності. На нашу думку,

дослідження могло б бути посилене шляхом розроблення системи конкретних критеріїв або індикаторів готовності українських цифрових платформ до інтеграції з європейським цифровим простором.

4. Найбільш вагомим результатом третього розділу є запропонована інтегративна модель використання цифрових платформ у публічному управлінні взаємодією влади, бізнесу та громадянського суспільства. Разом із тим практична реалізація такої моделі потребує відповіді на питання щодо інституційного координатора її функціонування. Важливо визначити, які саме інституції мають забезпечувати координацію цифрових платформ на загальнодержавному, регіональному та місцевому рівнях, яким чином має розподілятися відповідальність між учасниками та як оцінюватиметься результативність функціонування моделі.

Висловлені дискусійні положення та рекомендації не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційного дослідження Ю. В. Магиляса, а переважно визначають перспективні напрями подальшого наукового опрацювання проблематики цифрових платформ у публічному управлінні.

Запитання. Які основні ознаки дозволяють розглядати цифрову платформу саме як новий механізм публічного управління, а не лише як сучасну інформаційну технологію?

Магиляс Ю.В. відповідь на запитання. Я виходжу з того, що цифрова платформа набуває публічно-управлінського змісту тоді, коли вона не обмежується зберіганням інформації або наданням окремого електронного сервісу, а забезпечує системну взаємодію багатьох незалежних учасників. Її основними ознаками є багатосуб'єктність, спільні правила взаємодії, інтеграція даних і сервісів, інтероперабельність, алгоритмічна координація та можливість співвиробництва управлінських рішень. Саме тому платформізація змінює не лише технологічне забезпечення, а й саму організацію публічного управління: влада поступово переходить від ролі одноосібного постачальника послуг до функції координатора – або платформеного оркестратора – взаємодії держави, бізнесу та громадянського суспільства.

Офіційні опоненти.

4. Осьмак Антон Сергійович, доктор філософії з державного управління, професор кафедри національної економіки та публічного управління Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана (м. Київ);

Відгук позитивний. Зауваження і дискусійні положення:

1. У підрозділі 3.3 автор пропонує інтегративну модель використання цифрових платформ та окреслює можливість формування індексу інтегративної платформеної зрілості, що може включати субіндекси інституційної інтеграції, інформаційної інтеграції, цифрової взаємодії, публічного співвиробництва та платформеної результативності. Така пропозиція є перспективною, однак у роботі вона переважно має концептуальний характер. На наш погляд, дисертація додатково виграла б від

апробації запропонованого індексу на матеріалах декількох територіальних громад або органів публічної влади та визначення конкретної методики нормування, зважування і розрахунку його показників.

2. У підрозділі 3.2 ґрунтовно розглядається соціально відповідальний бізнес та цифрові платформи взаємодії з публічною владою. Разом із тим платформізація відносин держави і бізнесу може не лише зменшувати трансакційні витрати, але й створювати нові асиметрії впливу між великими технологічними компаніями, малим і середнім бізнесом та публічною владою. Доцільно було б ширше проаналізувати ризики платформеної концентрації, залежності органів влади від приватних технологічних постачальників і можливі механізми запобігання конфлікту приватного та публічного інтересів.

3. У підрозділі 2.2 штучний інтелект, форсайт та блокчейн-технології об'єднані як інструменти розвитку цифрових платформ публічного управління. Кожен із цих інструментів має різну функціональну природу: штучний інтелект використовується передусім для аналітики й підтримки рішень, форсайт – для стратегічного прогнозування, а блокчейн – для організації довірених транзакцій та фіксації даних. На наш погляд, робота була б ще переконливішою за наявності порівняльної матриці, яка б визначала управлінські завдання, для яких доцільне застосування кожної технології, умови її ефективності, витрати та обмеження.

4. У третьому розділі автор аргументовано пов'язує цифрові платформи із соціально-економічним розвитком територій та регіонів. Водночас територіальні громади України істотно відрізняються за фінансовою спроможністю, кадровими ресурсами, якістю цифрової інфраструктури та рівнем цифрових компетентностей населення. Тому однакова платформена модель може мати різну результативність у великих містах, малих громадах та прифронтових територіях. Доцільним було б детальніше диференціювати рекомендації за типами територій і запропонувати механізми недопущення поглиблення цифрового розриву між громадами.

Втім висловлені зауваження та побажання мають переважно дискусійний і рекомендаційний характер, не применшують загальної позитивної оцінки дисертаційної роботи, її теоретичної цінності та практичної значущості.

Запитання: Які практичні кроки необхідно здійснити органу публічної влади для переходу від фрагментарної цифровізації до запропонованої Вами інтегративної платформеної моделі?

Магиляс Ю.В. відповідь на запитання. У дисертації запропоновано поетапний механізм практичної реалізації інтегративної моделі. Першим кроком має бути платформений аудит, тобто визначення наявних платформ, реєстрів, інформаційних систем, сервісів та їх функцій. Далі формується карта цифрової взаємодії між органами влади, бізнесом і громадянським суспільством та визначаються системно значущі платформи. Наступними етапами є стандартизація правил їх функціонування, забезпечення інтероперабельності даних і створення інтеграційних контурів. Завершальним

елементом є оцінювання платформеного ефекту. При цьому я не пропоную створювати одну централізовану «суперплатформу»: існуючі системи мають зберігати функціональну автономію, взаємодіючи на основі спільних стандартів і правил.

5. Разумей Максим Миколайович, кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного управління та митного адміністрування Університету митної справи та фінансів (м. Дніпро).

Відгук позитивний. Дискусійні положення і зауваження:

1. У підрозділі 1.3 автор аналізує концепції взаємодії влади та бізнесу в умовах цифрової трансформації, а в подальшому включає бізнес до інтегративної моделі як одного з ключових суб'єктів платформеної взаємодії. На наш погляд, доцільно було б чіткіше розмежувати функціональні ролі різних категорій бізнес-акторів: великих платформених компаній, постачальників ІТ-рішень, малого і середнього бізнесу та підприємств, що виступають користувачами публічних цифрових платформ. Таке розмежування дозволило б точніше визначити їхні права, ресурси, стимули та відповідальність у платформеній екосистемі.

2. Автор переконливо обґрунтовує публічну цінність як центральний критерій інтегративної платформеної моделі та пропонує цифровий моніторинг публічної цінності. Водночас у дисертації недостатньо деталізовано, яким чином публічна цінність має вимірюватися у випадках, коли інтереси держави, бізнесу, окремих груп громадян та громадянського суспільства не збігаються. На нашу думку, доцільним було б запропонувати процедуру узгодження конфліктуючих цілей та набір показників, що дозволяють відрізнити суспільний ефект платформи від простого зростання кількості її користувачів або цифрових транзакцій.

3. У роботі інтеграція українських цифрових платформ до єдиного цифрового ринку ЄС розглядається як важливий напрям подальшої трансформації публічного управління. Водночас європейська інтеграція означає не лише технічну сумісність, а й необхідність забезпечення довготривалої організаційної та фінансової спроможності підтримувати цифрові сервіси, оновлювати стандарти і здійснювати постійне управління даними. Було б доцільно ширше розглянути питання життєвого циклу публічних цифрових платформ, зокрема моделі їх фінансування, модернізації, припинення застарілих сервісів і запобігання технологічній залежності від окремих постачальників.

Наведені зауваження не зменшують цінності проведеного дослідження і не змінюють загальної позитивної оцінки дисертації Ю. В. Магиляса. Вони мають дискусійний характер та окреслюють можливі напрями подальшого розвитку отриманих у дисертаційній роботі результатів.

Запитання. Що Ви розумієте під публічною цінністю цифрової платформи та чому саме її визначено кінцевим критерієм запропонованої інтегративної моделі?

Магиляс Ю.В. відповідь на запитання. Під публічною цінністю я розумію суспільно значущий результат функціонування цифрової платформи, який не зводиться до кількості користувачів, електронних послуг або цифрових транзакцій. Такий результат може проявлятися у підвищенні доступності та якості публічних послуг, прозорості й підзвітності влади, скороченні адміністративних витрат, розширенні громадської участі, підтримці підприємництва та розвитку територій. Саме тому у запропонованій моделі функціональним ядром є цифровий цикл спільного формування публічної цінності за участю влади, бізнесу та громадянського суспільства. Це дозволяє оцінювати платформу не за самим фактом її створення чи технологічною складністю, а за реальними позитивними змінами, які вона забезпечує для громадян і суспільства.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 (чл. 87б) членів ради,
«Проти» нимає членів ради.

На підставі публічного захисту та результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Магилясу Юрію Васильовичу** ступінь доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Тетяна МАМАТОВА